

[Undervisningsministeren.]

den skrivelse af 18. oktober 1948, hvorved udvalget blev nedsat under angivelse af dets opgaver og kompetence.

Personlig vil jeg gerne sige, at jeg er ganske lidenskabsløs i denne sag. Hvis man placerer å'et i begyndelsen af alfabetet eller rettere fortsat holder å'et placeret i begyndelsen af alfabetet, vil man jo i biblioteker, kartoteker o. lign. ganske simpelt kunne hjælpe sig med henvisningskort og henvisningssedler i slutningen af alfabetet. Men måske er dette overflødigt. I praksis har nemlig å'et aldrig været placeret sidst i alfabetet, hvad jeg gerne vil gøre det ærede medlem opmærksom på; i praksis har det ikke været det. I Den danske Ordbog, hvis første bind udkom i 1793, og i den nye store danske ordbog, hvis første bind udkom i 1918, står jo aa forrest i alfabetet. Hvad navneregistre angår, kan man henvise til, at den hævdvundne alfabetisering følges i de store offentlige og private kartoteker, bibliotekskataloger, folkeregistre, vejvisere, telefonbøger o. s. v., og det kan ikke nægtes, at en ændring af alfabetiseringen vil være meget vanskelig for disse institutioner. Jeg mener derfor, at striden i virkeligheden ikke er af nogen stor betydning, fordi man kan klare sig med henvisningssedler i bibliotekerne. Men hvis retskrivningsordbogsudvalget kan tænke sig at betragte spørgsmålet som åbent endnu, skal jeg ikke indvende noget derimod.

Bomholt: Det fremgår af den højtærede ministers redegørelse, at den højtærede minister endnu ikke har taget endeligt standpunkt til dette spørgsmål, og de offentliggjorte dele af brevet til damen må altså indeholde en mystifikation.

Jeg har et tillægsspørgsmål. Det er jo til syvende og sidst den højtærede ministers betydeligste indsats, at Hartvig Frischs retskrivningsform er blevet respekteret. Dens konsekvens er, at bolle-å'et står sidst i alfabetet, og det gør jo ikke noget, at det varer en vis tid, inden den rigtige løsning trænger helt igennem. Det er der ikke noget at sige til. Det tager jo også sin tid for „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“ at gå over til de små bogstaver. Imidlertid, på eet punkt har det faktisk hast. Den danske skole har i 4½ år ventet på den nye retskrivningsordbog. Den må jo færdiggøres. Skolen har krav på en vej-

ledning, og mit tillægsspørgsmål er derfor dette: Hvornår mener den højtærede minister, at en afgørelse kan træffes, en afgørelse, der ikke blot er underskrevet af departementschefen?

Undervisningsministeren (Hvidberg): Som jeg allerede har bemærket, er det retskrivningsordbogsudvalget, som har afgørelsen, og jeg har som sagt nu sendt en skrivelse til retskrivningsordbogsudvalget i anledning af den adresse med flere underskrifter, som er indkommet til mig.

Nu må jeg så afvente, hvad retskrivningsordbogsudvalget vil svare mig i denne sag. Må jeg tilføje, at når det her i spørgsmålet, som er rettet til mig i dag, siges, at man vil ændre hidtidig praksis ved at anbringe det såkaldte bolle-å i begyndelsen af alfabetet, mener jeg ikke det er rigtigt. Forholdet er i virkeligheden det, at å'ets plads hele tiden har været i begyndelsen af alfabetet. Jeg har allerede nævnt ordbogen af 1793. For ca. 100 år siden begyndte man i børneremser at sætte å'et sidst i alfabetet. Det er aldrig virkelig slået igennem. Man ser, at den gamle, hævdvundne alfabetisering fastholdes i store offentlige og private kartoteker. Det vil volde uhyre vanskeligheder at ændre den hævdvundne praksis, men som sagt, nu venter jeg på retskrivningsordbogsudvalgets fornyede afgørelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Hækkerup* til arbejds- og socialministeren.

Hvilke oplysninger kan arbejds- og socialministeren give folketinget om de indvundne erfaringer fra den siden 1946 praktiserede forsøgsordning med erhvervsvejledning ved 8 arbejdsanvisningskontorer,

og agter arbejds- og socialministeren i indeværende rigsdagssamling at fremsætte forslag om en almindelig erhvervsvejledning på grundlag af de indvundne erfaringer?

Per Hækkerup: Erhvervsvejledningen har allerede en temmelig lang historie i Danmark, siden den i 1917 begyndte med et centralarbejdsanvisningskontor i København, der senere fulgtes af Polyteknisk Institut. Efterhånden kom man også forskellige steder i provinsen ind på at etablere er-